

³⁵ Раковски, Асенъ 52. Също и Халкокондиль (Stritter II, 884) споменува за този бракъ.

³⁶ Кадъна — туркиня, турска жена.

³⁷ Споредъ турски извори, Zinkeisen I, 226 и сл.

³⁸ Напр. оратора Дим. Кидоний (около 1369 г.): „Смѣшнѣ е всѣки съюзъ съ сърби, ненадеженъ е съ българи“. По-подробно за това вж. Григоровичъ, О Сербії.

³⁹ Грамотитѣ въ Acta patr. и Sitzber. d. W. Ak. IX, 403.

⁴⁰ Hopf, 21. Zinkeisen I, 235.

⁴¹ Точните указания, които ни даватъ сръбските хроники, не оставятъ място за никакви съмнения относно времето.

⁴² Сръбскиятъ патриархъ Паисий (1614—1646) разказва, че гробътъ на Углеша се намира при Харманли, а чудотворнитѣ му останки сѫ принесени въ единъ манастиръ близо до Сересь (Гласник, 22, 226). Единъ отъ приемниците на Паисия Арсений Черноевичъ — видѣлъ самъ гроба на Углеша въ 1683 г. около Узунджово при Марица (Дневникъ на пътуването му за Иерусалимъ, Гласник, 33, 187). Най-важното известие за битката ни дава монахътъ Исаи (Miklosich, Chrestomathia palaeoslov., 72—76): спр. сръб. хроники у Шафарика, Pam. 54, 61, 72, Chalkocondylas (Stritter II, 337); турски известия у Zinkeisen I, 224 (погрѣшно 1363 г.).

⁴³ Папа Григорий XI пише на кралъ Людовикъ Маджарски на 14. май 1372 г., че турцитѣ превзели „nonnullas partes Grecie, subactis quibusdam magnatibus Rascie, tum in eis dominantibus“ (Theiner, Mon. Hung. II, 115), което известие трѣбва да отнесемъ за Македония. Цинкайзенъ (I, 229) възъ основа на турски извори смѣта, че Сересь е превзетъ около 1373 г., Константинъ е подчиненъ въ 1371 г., а Драгоша и Богданъ въ 1374 г. Турското нападение въ съюзъ съ Шишмана на влашкия воевода Владислава, за което се говори въ грамотата отъ 1372 г. (Fejer, IX, 4, 477) се отнася, вѣроятно, къмъ събитията въ 1356 г.

⁴⁴ Шафарикъ въ Гласник, VII, 217; спр. ib. VI, 186. Седемъ монети, описани у Ljubić, Opis jugoslav. novaca, 157.

⁴⁵ Споредъ сръбските хроники (Шафарикъ, Památ, 61) този манастиръ е основанъ отъ Вълкашиновитѣ синове. Ср. моята статия Bibliographie bulgare № 361; „игуменимъ крали Марковаго монастыря, иже во Скопье у Марка рѣка, храмъ св. великомученика Димитрія“.

⁴⁶ Hahn, Reise durch die Geb. des Drin, 316. За Марковата женитба: „Писа се сія книга у Порѣчи у селѣ зовомъ Калугерецъ, въ дни благовѣрнаго краля Марко, іегда отаде Фодору Гргорову жену Хлапену и узе жену свою пръвовѣнчану Елену Хлапенову дъщере“, Cod. serb. saec. XIV. А. Поповъ, Описане рукописей библиотека купца Хлудова, Москва, 1872, 347.

⁴⁷ Макушевъ, Славяне въ Албаніи, 52. Ср. Rad V, 174.